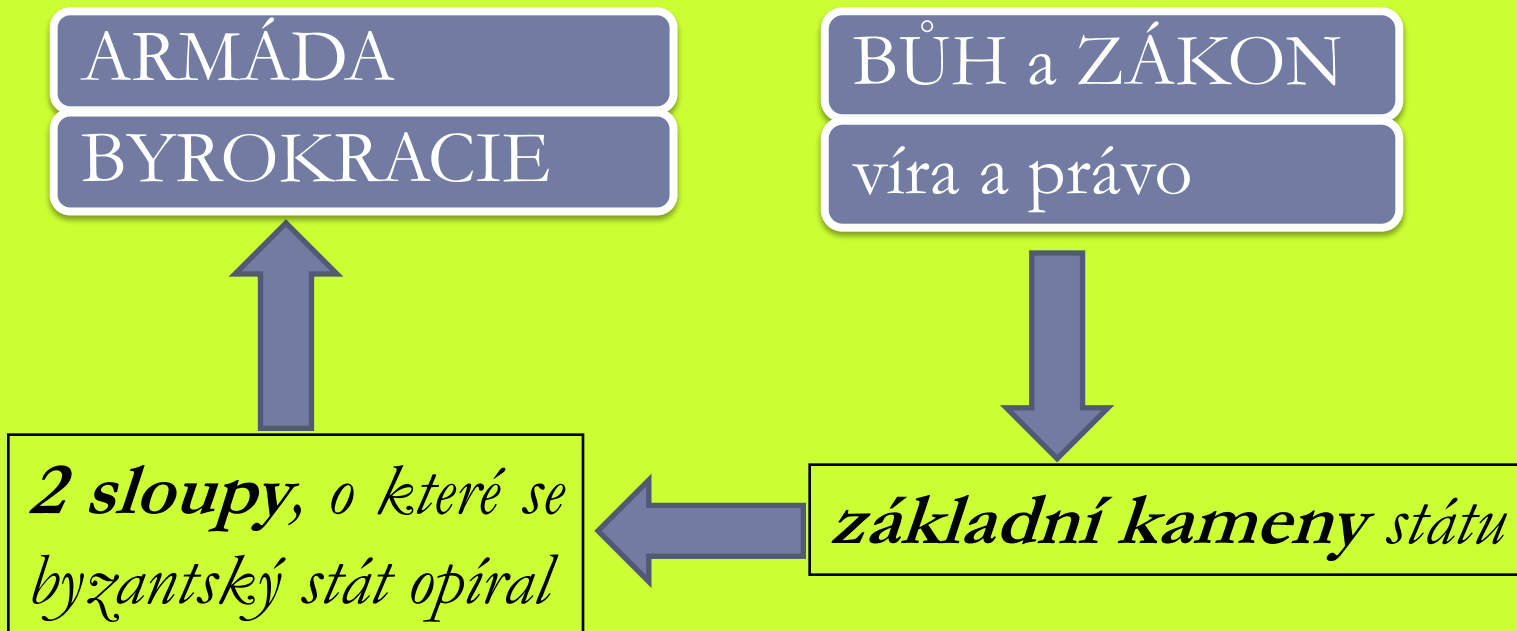


- přechodné období *ostrogótského míru* skončilo anarchií a rozkladem

BYZANCA

STÁT A JEHO INSTITUCE

- na vrcholu společenské a mocenské hierarchie **císař** → vládl neomezeně X nepředstavoval nejvyšší autoritu



- **císař také hlavou církve**

- dbal na čistotu víry

- zodpovědnost za evangelizaci

- svolával *koncily*

- jmenoval *konstantinopolského patriarchu* (= velekněz byzantské církve)



oba podléhali kanonickému právu → jeho zásady formulovaly a schvalovaly koncily

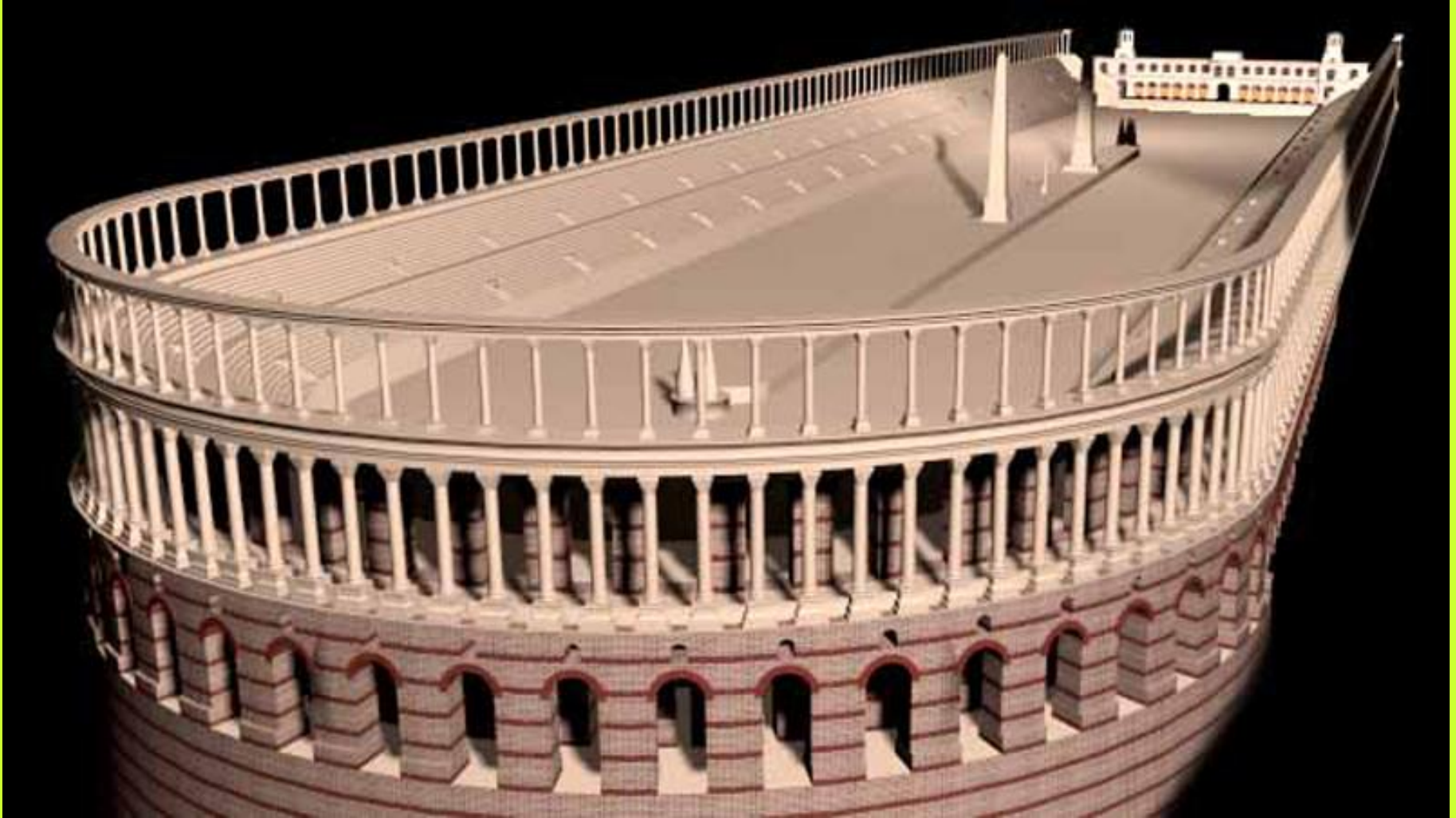
- **řečtina**

- většina obyvatel žila na venkově a věnovala se zemědělství

X **Konstantinopol** – stovky tisíc obyvatel [!]

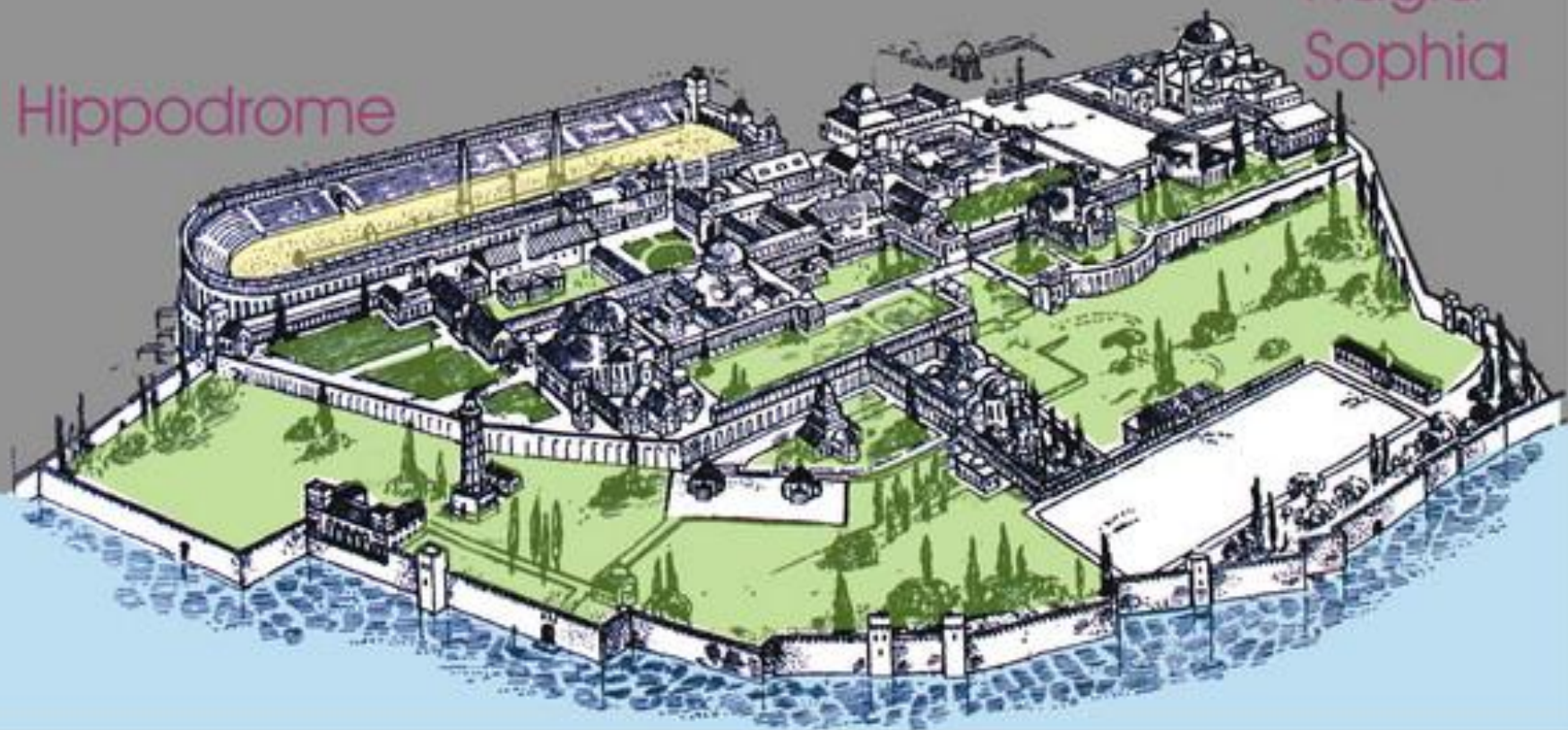
– **hippodrom** → shromážděný lid dostával příležitost vyslovovat se k nejzávažnějším otázkám

→ vyhlašovaly se zákony, začínaly vzpoury a státní převraty,
nastolovali se císařové



Hippodrome

Hagia
Sophia



- **korunovace** z rukou konstantinopolského patriarchy (*akt napodobující starozákonní rituál*)

→ odvozenost císařské moci od božské moci Kristovy → císař jako „Kristův vikář“ (náměstek) na tomto světě



později přijali též vládci západu

JUSTINIÁN

- **6. století** (527-565)
- **obnova impéria**
- **expanze** → vojevůdce Belisarius X krátkodečnost



porazil Vandaly v severní Africe

Ostrogóty na Apeninském poloostrově

Byzanc za císaře Justiniána I., 565





■ císařovna Theodora





- císař se definitivně rozešel se zbytky antické (= pohanské) vzdělanosti = zrušil athénskou akademii

- **Codex Justinianus**

- daňová reforma → vyvolala sociální neklid: 532 **povstání Níká** → lůza vydrancovala Konstantinopol X situaci zachránila svou rozhodností spíše císařovna Theodora → Justinian pak zničenou metropoli velkoryse přestavěl:

Hagia Sophia

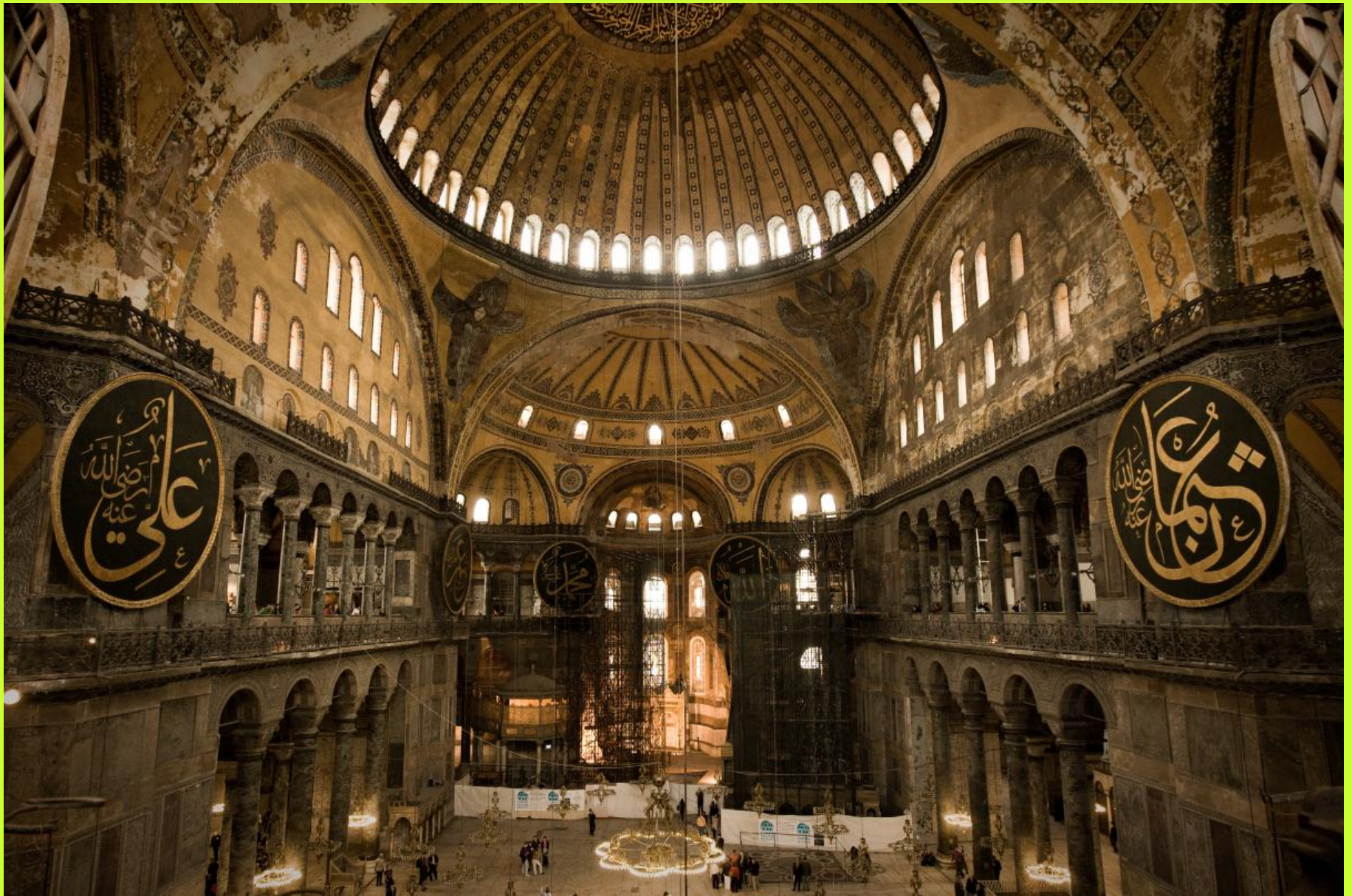


byzantský sloh:

kopule

mozaiky





X finanční vyčerpání říše, mor

Černý mor, přišlý z Východu, pustoší od roku 543 Itálii, Hispánii, velkou část Galie po dobu delší než půl století. Po něm se svět ocitá na dně propasti, přichází tragické 7. století, pro které bychom skoro nejraději použili starého výrazu *dark ages*. Ještě o dvě století později Paulus Diaconus vylicí hrůzy morové rány v Itálii: „*Statky či města až dosud přeplněná lidmi se poté, co nastal hromadný útěk, v jediném dni ponořily do nejhlubšího ticha. Děti prchaly opouštějící nepohřbená mrtvá těla svých rodičů, rodiče za sebou zanechávali děti, z jejichž vnitřností se kouřilo. Jestliže náhodou někdo zůstal, aby pohřbil svého bližního, odsuzoval se k tomu, že sám nebude pohřben ... Světa se zmocnilo ticho, jaké předcházelo lidský věk: ani hlásku v polích, ani hvizd ovčácké píšťaly ... Sklizeň marně čekala na žence, brozny visely na révě ještě před příchodem zimy. Pole se změnila v hřbitovy a domy lidí v doupata divokých šelem...*“